

stjæler Ting, der høre til Kirken eller ere bestemte til at bruges til en kirkelig Handling, idet man dog, da det ialtsald kunde være tvivlsomt, om Tyveri af Kirkeblokken vilde gaae ind herunder, men saadant Tyveri formenes at burde ansees som kvalificeret, saaledes som det ogsaa udtrykkelig er udtalt i Slutningen af Fd. 1840 § 7, har tilspiet en Bestemmelse herom. Foruden at det, bortseet fra det sidstomtalte Tilfælde, er en Betingelse, at Tyveriet er sleet i Kirken, lægges Bægten altsaa paa, at det Stjaalne stod i en vis Forbindelse med Guds-tjenesten eller de kirkelige Handlinger. Derfor har man brugt Udtrykket „som høre til Kirken“ istedetfor det mindre korrekte „som tilhøre Kirken“ i Fd. 1840 § 7, og derfor hedder det „eller ere bestemte til at bruges til en kirkelig Handling“, hvorved det tilsigtes betegnet, at Gjenstanden ifølge sin almindelige Bestemmelse bruges af den, der forretter den kirkelige Handling, saa at f. Ex. den, der stjæler et til Brug ved en Brudevielse foran Brudestamlen henlagt Tæppe, der ikke hører til Kirken, ikke kommer ind under Bestemmelsen. Iøvrigt har man foretrukket Ordene „en kirkelig Handling“ fremfor det i Fd. 1840 § 7 benyttede Udtryf „Gudstjenesten“, jfr. den norske Straffelovs Kap. 19 § 3. Lit. f (Gudstjenesten eller anden Religions-Handling), med Hensyn til, at det sidstnævnte Udtryf turde være noget uklart og svævende og navnlig muligt kunde ansees ikke at omfatte flere kirkelige Handlinger, saasom Begravelse og Konfirmation. — Bestemmelsen om Posttyveri er væsentlig affattet efter Fd. 11 April 1840 § 9, idet den om Straffebestemmelse, Strafarbejde fra 3 til 12 Aar, dog, som bemærket, er bethdeligt nedsat. Det sidste Punktum om, at det er en skjærpende Omstændighed, naar Handlingen er forøvet af en ved Postvæsenet ansat Person, har man fundet Anledning til at udelade, og det samme gjælder med Hensyn til den i Sæns Begyndelse forekommende Passus „eller paa anden ulovlig Maade tilvender sig“, da her alene er Tale om Tyveri, ei om Bedrageri; jfr. iøvrigt senere Udkastets § 254. Foraaavdt Fd. 1840 § 7 bruger Udtryffene „Penge eller Andet“, og saaledes lader det være tvivlsomt, hvorvidt Borttagelsen af Breve gaaer ind herunder, da

„Penge“ synes at antyde, at det maa være en Værdigjenstand, har man fremdeles af Hensyn til Vigtigheden af at kunne ramme den nævnte Forbrydelse, der kan medføre bethdelig Skade for den Paagjældende og derhos vanskelig kan medtages paa noget andet Sted, fundet det rettest udtrykkeligt at indbefatte Borttagelsen af Breve under Sen. Endelig er Udtrykket „Ansvar“ ombyttet med „Baretægt“, da Postvæsenet ifølge L. 11 Marts 1851 § 10, i Slutningen, intet Erstatningsansvar overtager for løse Breve og Sager, som alene tages i Forhold til Brevportoen.

Indbrudstyveriet deles i Fd. 11. April 1840 § 12 i to Klasser, idet der foreskrives Strafarbejde fra 6 til 16 Aar eller efter Omstændighederne paa Livstid, naar det er forøvet ved Nattetid i beboet Sted eller iøvrigt under Omstændigheder, som indeholde stjellig Grund til at formode, at Gjerningsmanden i paakommende Tilfælde vilde bruge personlig Vold for at forsvare sig selv eller sine Koster, men under andre Forudsætninger Strafarbejde fra 2 til 6 Aar. Kommissionen har nu vel ogsaa fundet Anledning til særligt at fremhæve det natlige Indbrudstyveri og at betragte det som yderligere kvalificeret, foraaavdt Straffen derfor foreslaaes at kunne stige endog 8 Aars Strafarbejde; men idet man har anseet det for rettest at udsøndre de Tilfælde, hvor Tyven maa antages at have været beredt paa til sit Forsvar at gjøre Brug af Vaaben eller andet slikt farligt Redskab, hvilket ligesaa vel kan tænkes ved andre Tyverier som ved Indbrudstyverier, hvorfor det synes naturligt at omhandle alle deslige Tilfælde i et særegent Nummer i Sen, turde der efter Kommissionens Mening ikke være tilstrækkelig Tyde til just at opstille de tilbageblivende Tilfælde af natligt Indbrudstyveri som en særegen, yderligere kvalificeret Klasse af grove Tyverier, for hvilke ubetinget en højere Straf end den for disse i Almindelighed foreskrives, skulde komme til Anvendelse. Man har derfor affattet det 2det Punktum af § 225 Nr. 4 saaledes, at det kun fakultativt bestemmes, at naar Tyven paa den betegnende Maade ved Nattetid har stæffet sig Indgang i et beboet Sted osv., kan Straffen stige til Tugthuusarbejde i 8 Aar; jfr. den tilsvarende Bestemmelse